

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 621/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Удружење „Липов гај“, са седиштем у Ветернику, чији су пуномоћници Данило Драговић и Предраг Зарић, адвокати из ..., против туженог „Premium Estate“ d.o.o., са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар М. Мајкић, адвокат из ..., одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету надлежан је Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Решењем П 18728/21 од 21.07.2021. године, Основни суд у Новом Саду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој парници, са образложењем да је у конкретном случају спор између два правна лица о утврђивању права својине на непокретности која се налази на територији Града Новог Сада, те с позивом на члан 25. став 1. Закона о уређењу судова и члан 51. Закона о парничном поступку, наложио је да се предмет достави Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио уступљену надлежност, већ је предмет уз акт П 2568/2021 од 06.10.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, с образложењем да у конкретном спору нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Новом Саду у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, будући да предметни спор није настао између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката.

Тужилац Удружење „Липов гај“, са седиштем у Ветернику, поднео је тужбу против туженог „Premium Estate“ d.o.o., са седиштем у Београду, ради утврђења права својине на непокретности – катастарској парцели ... КО ...

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18)), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 са изменама и допунама), чланом 25. ставом 1. тачком 1. прописано је да Привредни

суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима насталим између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једно од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. истог закона, прописано је да основни суд у првом степену судио у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова) привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора. Ово значи да када се ради о привредним субјектима, за стварну надлежност Привредног суда, довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица, за стварну надлежност привредног суда неопходно је да буде испуњен и објективни критеријум, односно да се ради и о спору који је настао у обављању привредне делатности.

Имајући у виду Регистраторе које води Агенција за привредне регистре Републике Србије, произилази да је тужилац регистрован у Регистар Удружења, а тужени регистрован у Регистар привредних субјеката из којих разлога тужилац нема својство привредног субјекта. Поред наведеног, предмет спора у овој парници није настао у обављању привредне делатности. Сходно наведеном, за поступање у споровима између правних лица без статуса привредног субјекта и са статусом привредног субјекта, који спор није настао у обављању привредне делатности, као у конкретном случају, не може бити стварно надлежан привредни суд као суд посебне надлежности, већ је стварно надлежан суд опште надлежности.

Како је тужбом постављен стварно правни захтев – утврђење права својине на непокретности, то је за суђење искључиво месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност, сагласно члану 51. став 1. ЗПП. Како се у конкретном случају непокретност налази у КО ..., на територији Града Новог Сада, то је сходно одредби члана 3. став 1. тачка 40. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за одлучивање у овом предмету надлежни Основни суд у Новом Саду, из којих разлога је применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић